

5

dikter

av

Lennart

Sjögren

Kreatur

Ett slags kreatur

- - - horn

hornoxar, fågelben

älgvingar, gängliga kohudar.

Ett slags kreatur

jag vet inte vad jag skall kalla dem för.

I viss mån trösterika

uppfyller min själ.

Gräset

Det är inte lien som biter gräset
det är gräset som till sist
äter ner lien till en smal klinga utan stål
- nersövd till rost
sover den sen
i det övervuxna gräset.

Björklövet

Och Björklövet som blev funnet
långt ute till havs
där det vilade
i sin egen grönskande båt.

Min granne

Min granne rensar fisk
han böjer sig över rensbordet
och förvandlar med sin kniv och hand
det vattengröna, det rödgälade, det metalliska.
Inälvor för sig
det rensade för sig.

Resan

Vid solens uppgång
eller just därintill
finns en plats där de som ännu inte fötts
en stund kan möta
dem som länge levt
fastän de inte levt.

Vid solens nedgång
finns en hink – med vatten tror man –
men full av tårar.

Så svår är resan
mellan solens början och dess slut
för dem som älskar